

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກສິບເກົ້າ

ຄວາມໝາຍເຊິ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນຂອງຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ໃນພຣະທຳດານເືອນ

Jeff Pippenger

2023-12-14

ຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ຊຶ່ງປາກົດພຽງແຕ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມໃນພຣະທຳດານເືອນນັ້ນ

ມັກຈະສຳພັນຢູ່ສະເໝີກັບການພິພາກສາບາງປະການ. ໃນບົດທຳສາມ

ມັນເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ໂດຍເນັ້ນໜັກເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ຢຳຢັ້ງເປັນຕົວແທນໂດຍຊາດຮັກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ.

ໃນບົດທຳສາມ ມັນເປັນຕົວແທນເຖິງການມາເຖິງຂອງຄຳເຕືອນແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນປີ 1798. ເມື່ອຄຳນຳຖືກໃຊ້ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນບົດທຳສາມ

ມັນເປັນຕົວແທນເຖິງການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາແບບສົບສວນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ໃນບົດທຳສາມ ການໃຊ້ຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ທັງສອງຄັ້ງ

ເປັນຕົວແທນເຖິງປະຫວັດສາດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຳສອງ ນັບແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1844. ປະຫວັດສາດນັ້ນຄືປະຫວັດສາດຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດໃນພຣະນິມິດບົດທີ 10.

ຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດຖືກສະແດງໂດຍການໃຊ້ຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ສອງຄັ້ງໃນບົດທຳສາມ, ແລະດັ່ງນັ້ນ

ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງປະຫວັດສາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳສາມດ້ວຍ ນັບແຕ່ປີ 1989

ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ.

ໃນບົດທຳສາມ, ຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ກໍເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດເຊັ່ນກັນ,

ແຕ່ຈຸດເນັ້ນໃນບົດນັ້ນຢູ່ທີ່ການສັນສຸດຂອງອານາຈັກທີ່ຢືນຢັນໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ຄື ສະຫະລັດອາເມຣິກາ,

ດັ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບໂດຍການສັນສຸດຂອງອານາຈັກທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ຄື ບາບໂລນ. ໃນບົດທຳສາມ, ຈຸດເນັ້ນຢູ່ທີ່ທຸກໆໝາຍໃນເຕົາໄຟ, ແຕ່ໃນບົດທຳສາມ

ຈຸດເນັ້ນຢູ່ທີ່ຊື່ຕາກຂອງເບນຊັດຊາ ແລະການພິພາກສາສະເພາະຂອງລາວ,

ເຖິງແມ່ນວ່າໃນທຸກສະຖານທີ່ເືອນຈະເຂົ້າມາໃນເລື່ອງ ໂດຍເປັນແບບຂອງທຸກໆໝາຍນັ້ນ.

ໃນເວລາແຫ່ງກົດວັນອາທິດ, “ຊົ່ວໂມງ” ແຫ່ງການອຸທິດຂອງເບນຊາດເນັດຊາ ແລະ ການຕາຍຂອງເບນຊາຊາ ຖືກນຳມາເປັນພາບແທນ. “ຊົ່ວໂມງ” ທີ່ຖືກນຳສະເໜີເປັນການເປີດຕົ້ນຂອງການພິພາກສາໃນບົດທຳສາມ

ຊື່ອກເຖິງການເປີດຕົ້ນຂອງການພິພາກສາໄຕ້ສວນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະ

ມັນຍັງຊື່ອກເຖິງການເປີດຕົ້ນຂອງການພິພາກສາແຫ່ງການປະຕິບັດໃນເວລາແຫ່ງກົດວັນອາທິດ.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນການເປີດບັນດາບັນຍາຍແຫ່ງການພິພາກສາໃນສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງສະຫວັນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ຫຼື

ການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກນຳມາເໝືອນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມລອດ,

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາແຫ່ງການປະຕິບັດໃນເວລາແຫ່ງກົດວັນອາທິດ

ຄຳເຕືອນສຳລັບການພິພາກສາທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາບໍ່ວ່າປະເພດໃດກໍຕາມ ຖືກນຳສະເໜີໃນດານເືອນບົດທຳສາມ

ໂດຍການໃຊ້ຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແລະ

ການເລີ່ມຕົ້ນອັນແທ້ຈິງຂອງການພິພາກສາທັງສອງປະເພດນັ້ນ ຖືກນຳສະເໜີໂດຍການໃຊ້ຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນບົດທຳສາມ.

ຄຳສັບທາງໄວຍາກອນສຳລັບຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ຕາມທິດານຕອນໄດໃຊ້ແມ່ນວ່າມັນເປັນ “ຄຳຫຼຸຍນ້ຳ”. ຄຳຫຼຸຍນ້ຳແມ່ນຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍປະການ ຊຶ່ງທັງໝົດສາມາດຖືກຈັດຮວບໄວ້ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ດຽວກັນ. ທັງຫ້າເທື່ອທິດານຕອນໃຊ້ຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ລ້ວນແຕ່ອ້າງເຖິງການພິພາກສາ, ແຕ່ແຕ່ລະເທື່ອກໍ່ກ່າວເຖິງແຈ້ງມຸມທິດຕາຕ່າງກັນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການພິພາກສາໂທດຕອບແທນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າການພິພາກສາບັງຄັບປະຕິບັດຂອງພຣະອົງ, ຫຼືການພິພາກສາສືບສວນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໃນນັ້ນພຣະອົງກຳລັງກຳນົດວ່າຜູ້ໃດຈະໄດ້ຮັບ ຫຼືຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນການພິພາກສາສືບສວນທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຫຼືການພິພາກສາບັງຄັບປະຕິບັດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນມີ້າເຖິງ, ການພິພາກສາທັງສອງຢ່າງນີ້ລ້ວນມີລັກສະນະຄ່ອຍໆດຳເນີນໄປ. ການພິພາກສາໂທດຕອບແທນ ຫຼື ການພິພາກສາບັງຄັບປະຕິບັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະຄ່ອຍໆທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ຈົນໃນທີ່ສຸດໄປເຖິງການປົດໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ ແລະໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ.

ພຣະທຳດານຕອນ ບົດທີ 5 ໃຊ້ຄຳວ່າ “ຊົ່ວໂມງ” ເພື່ອສະແດງການພິພາກສາໃນການບໍລິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການສັນພຣະຊົນຂອງເບນຊັດຊາ ແລະການສັນສຸດຂອງຊາດທີ່ທຳນຳໄດ້ປົກຄອງ.

ໃນໂມງດຽວກັນນັ້ນ ນົ້ມຂອງມືນະນຸດໄດ້ບາກົດອອກມາ ແລະໄດ້ຂຽນຢູ່ຕັ້ງຂ້າມກັບຄັນປະທິບ ເທິງບູນຂາວຂອງຜາພະລາຊະວັງຂອງກະສັດ; ແລະກະສັດກໍ່ໄດ້ເຫັນສ່ວນຂອງມືທີ່ຂຽນນັ້ນ. ດານຕອນ 5:5.

ການພິພາກສາໃນພາກປະຕິບັດເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງກໍ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ເຊັ່ນກັນໂດຍການຖວາຍຮູບຄຳຂອງເບນຊາດເນັດຊາ; ແຕ່ “ໂມງ” ນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍກວ່າກັບການຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວິກິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ. ການພິພາກສາໃນພາກປະຕິບັດຕໍ່ໂສເພນີແຫ່ງເມືອງໄທເຣ, ແລະຕໍ່ສະຫະລັດອາເມຣິກາດ້ວຍ, ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງແມ່ນ “ໂມງ” ທີ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງການພິພາກສາໃນພຣະທຳດານຕອນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍື່ນສຽງອີນຈາກສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ, ແລະເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ. ເພາະວ່າບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງສຽງເຖິງສະຫວັນແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈົດຈຳຄວາມອະທຳຂອງນາງ. ຈົ່ງຕອບແທນນາງດັ່ງທີ່ນາງໄດ້ຕອບແທນພວກເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງທະວີຄືນໃຫ້ນາງສອງເທົ່າຕາມການກະທຳຂອງນາງ: ໃນຈອກທີ່ນາງໄດ້ຕຽມໄວ້ນັ້ນ ຈົ່ງຕຽມໃຫ້ນາງສອງເທົ່າ. ນາງໄດ້ຍົກຍ້ອງຕົນເອງ ແລະດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຝຸ່ມເຝື້ອຫຼາຍພຽງໃດ, ກໍ່ຈົ່ງໃຫ້ການທໍລະມານແລະຄວາມໂສກເສົ້າແກ່ນາງຫຼາຍພຽງນັ້ນ: ເພາະນາງກ່າວໃນໃຈຂອງນາງວ່າ, ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ເປັນພຣະລາຊິນີ, ແລະບໍ່ແມ່ນແມ່ໝ້າຍ, ແລະຈະບໍ່ເຫັນຄວາມໂສກເສົ້າເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ ໄພພິບັດຂອງນາງຈະມາເຖິງໃນມື້ດຽວ, ຄວາມຕາຍ, ການໄວ້ທຸກ, ແລະຄວາມອຶດຢາກ; ແລະນາງຈະຖືກເຜົາຜານດ້ວຍໄຟຢ່າງສົນເຊີງ: ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະເຈົ້າ ຜູ້ພິພາກສານາງນັ້ນມີວິດເດດຍິ່ງ. ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງໂລກ, ຜູ້ໄດ້ກະທຳການລ່ວງປະເວນີ ແລະດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຝຸ່ມເຝື້ອກັບນາງ, ຈະພາກັນຮ້ອງໄຫ້ເພາະນາງ ແລະຄວນຄາງເພາະນາງ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຄວັນແຫ່ງການເຜົາໄໝ້ຂອງນາງ, ຍື່ນຢູ່ໄກໆເພາະຢ້ານກົວການທໍລະມານຂອງນາງ, ກ່າວວ່າ, ອະນິຈຈາ, ອະນິຈຈາ ນະຄອນໃຫຍ່ບາບໂລນເອີຍ, ນະຄອນທີ່ມີອຳນາດເອີຍ! ເພາະວ່າໃນຊົ່ວໂມງດຽວ ການພິພາກສາຂອງເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 18:4–10.

ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຊຶ່ງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາຜ່າຍບໍລິຫານ, ແລະຊຶ່ງເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍໆກ່າວໜ້າດ້ວຍ, ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ “ຊົ່ວໂມງ” ທີ່ບຸດຫຼານຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍັງຢູ່ໃນບາບໂລນຖືກເອີ້ນອອກໂດຍທຸກໝາຍ. ນັ້ນແມ່ນ “ຊົ່ວໂມງ”

ທຶນພິພາກສາມາດເຖິງ "ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ, ບາບໂລນ". ການພິພາກສາຂອງນາງ, ທີ່ຖືກສະແດງໂດຍຄຳວ່າ "ຊົ່ວໂມງ," ຄອບຄຸມໄລຍະເວລາທີ່ຝູງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເອີ້ນອອກຈາກບາບໂລນ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີບັນຊາກຂອງເຢຊູ, ຜູ້ຊົງຈະຍືນເປັນທຸງໝາຍໃຫ້ແກ່ບັນດາຊົນຊາດ;
ບັນດາຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາທ່ານ; ແລະທີ່ພັກຂອງທ່ານຈະມີສະຫງ່າລາສີ. ແລະໃນວັນນັ້ນ
ຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ
ເພື່ອກອບກູ້ຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຈະຖືກເຫຼືອໄວ້ ຈາກອັດຊີເຣຍ, ແລະຈາກເອຢິບ,
ແລະຈາກບັດໂຮສ, ແລະຈາກຄູດ, ແລະຈາກເອລາມ, ແລະຈາກຊີນາ, ແລະຈາກຮາມາດ,
ແລະຈາກເກາະທັງຫຼາຍໃນທະເລ. ແລະພຣະອົງຈະຕັ້ງທຸງໝາຍຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ,
ແລະຈະຊຸມນຸມພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອົດສະຣາເອນ,
ແລະຈະຮວບຮວມພວກທີ່ກະຈັດກະຈາຍຂອງຢູດາ ຈາກທັງສົມມຸໂລກ. ອີຊາຍາ 11:10-12.

ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນປະຊາຊົນອອກຈາກບາບໂລນໃນຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນປີ 1844,
ແລະທຸດສະຫວັນອົງທີສອງໃນປະຫວັດສາດນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກກ່າວຊຳອີກໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເມື່ອ
"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກອີກເປັນຄັ້ງທີສອງ
ເພື່ອກູ້ຄົນຊາກທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ." ຊາກທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຊົງພຣະອົງກຳລັງ
"ເອີ້ນອອກມາອີກ" ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນທຸງໝາຍ, ເພາະວ່າທຸງໝາຍນັ້ນຄື "ຮາກເຫງົ້າຂອງເຢຊູ," ຊົງຍືນຂຶ້ນເປັນ
"ທຸງໝາຍ" ຜູ້ທີ່ "ບັນດາຊາດຕ່າງປະເທດຈະສະແຫວງຫາ". ເປັນຄັ້ງທີສອງ,
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເອີ້ນບັນດາປະຊາຊາດອອກຈາກບາບໂລນ.

ພຣະອົງຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນໂດຍເລີ່ມຈາກການຮວບຮວມ "ພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອົດສະຣາເອນ," ຜູ້ຊົງເປັນ
"ພວກທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປຂອງຢູດາ," ແລະຜູ້ທີ່ມີ "ຈາກສົມມຸຂອງໂລກ," ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍ
ຍຸກກັນໃນຕອນທ້າຍຂອງສາມມື້ເຄິ່ງແຫ່ງການນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນຕາມພຣະນິມົດບົດທີສິບເອັດ,
ຊົງພາດຜ່ານຮ່ອມພູແຫ່ງກະດູກຕາຍແລະກະດູກແຫ້ງຂອງເອເຊກຽນ.

"ໂມງ" ທຶນພິພາກສາແບບບັງຄັບດຳເນີນເລີ່ມຕົ້ນຕໍ "ບາບໂລນ" ເມື່ອ "ອັນຍົງໃຫຍ່" ນັ້ນ ແມ່ນ "ໂມງ"
ດຽວກັນກັບຂອງ "ແຜ່ນດິນໃຫວໃຫຍ່" ໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11.

ການພິພາກສາແບບບັງຄັບຂອງພຣະເຈົ້າເລີ່ມຂຶ້ນໃນ "ໂມງ" ນັ້ນ, ເພາະວ່າໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11
ມີຄົນເຈັດພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍໃນ "ໂມງ" ຂອງແຜ່ນດິນໃຫວນັ້ນ. ຄົນເຈັດພັນຄົນນັ້ນ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ
"ບັນດາຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ" ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ຜູ້ທີ່ຕາຍຂະນະທີ່ໂຍນຊາດຮັກ, ເມື່ອຊາກ ແລະ
ອາເບດເນໂກ ລົງໃນເຕົາໄຟທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້ອນຂຶ້ນ "ເຈັດເທົ່າ" ເໝືອນວ່າປົກກະຕິ. ໃນການປະຕິວັດຜູ້
"ເຈັດພັນ" ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງພວກລາຊະວົງຂອງຝຣັ່ງ ຫຼືບັນດາຊາຍຜູ້ມີອຳນາດຂອງມັນ.

ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນຊັດຊາກຖືກຂ້າຕາຍໃນບົດທີ 5 ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ກອງທັບຂອງເຂົາກໍຖືກທຳລາຍດ້ວຍ. "ໂມງ"
ຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ

ເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງການຂົ່ມເຫັງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກໂຍນລົງໃນເຕົາໄຟ, ແຕ່ມັນ
ກໍເປັນໝາຍເຫດເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາແບບບັງຄັບຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນເມື່ອໃຫຍ່ບາບໂລນ.

ມັນຍັງເປັນ "ຊົ່ວໂມງ" ຂອງແຜ່ນດິນໃຫວໃຫຍ່ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 11 ອີກດ້ວຍ, ເມື່ອກະດູກທີ່ເຄີຍຕາຍ
ຊົງຖືກຂ້າຢູ່ຕາມຖະໜົນໂດຍສັດຮ້າຍຈາກຫຸບເຫວລົກລັບ ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນເປັນທຸງສັນຍານ. ໃນທຶນນັ້ນ
ມັນຍັງເປັນ "ຊົ່ວໂມງ" ດຽວກັນທີ່ໄຟພິບັດປະການທີສາມ ຊົງກໍ່ຄືແກແຫ່ງທີ່ຈັດ ໄດ້ຖືກເປົ່າຂຶ້ນ.

ແກແຫ່ງທີ່ຈັດແມ່ນໄຟພິບັດປະການທີສາມ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງແກແຫ່ງໄຟພິບັດສຸດທ້າຍນັ້ນ
ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອນຳການພິພາກສາມາເໝືອນບັນດາຜູ້ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ມີມັດສະການວັນອາທິດເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນອີກດ້ວຍ. ໄຟພິບັດປະການທີສາມ, ແກແຫ່ງທີ່ຈັດ,
ແລະການເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນ

ລ້ວນແຕ່ເປັນສັນຍະລັກທີ່ກ່າວເຖິງບົດບາດໃນຄຳພະຍາກອນຂອງອິສະລາມ, ແລະທັງໝົດນັ້ນຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນ

“ຊົ່ວໂມງ” ຂອງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍືນສຽງດັງໃຫຍ່ຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນມາທຶນ.”
ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນໃນເມກ; ແລະພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ຫັນພວກເຂົາ.
ແລະໃນໂມງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ເກີດແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່, ແລະສ່ວນໜຶ່ງໃນສືບຂອງນະຄອນໄດ້ພັງລົງ,
ແລະໃນແຜ່ນດິນໃຫຍ່ນັ້ນມີມະນຸດເສຍຊີວິດເຈັດພັນຄົນ; ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ກໍໄດ້ຍ້ານກົວ
ແລະຖວາຍພຣະສິດໂດຍພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ວິບັດປະການທຶນຂອງໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວ; ແລະເບື້ອງແມ່,
ວິບັດປະການທຶນກໍລົງມາໂດຍໄວ. ແລະທູດສະຫວັນອົງທີ່ເຈັດໄດ້ເປົ່າແກ;
ແລະມີສຽງດັງໃຫຍ່ໃນສະຫວັນກ່າວວ່າ,
“ອານາຈັກທັງຫຼາຍຂອງໂລກນີ້ໄດ້ກ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ແລະຂອງພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງ; ແລະພຣະອົງຈະປົກຄອງສືບໄປເປັນນິດນິດອນ.”
ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າທັງສືບສອງຄົນ, ຜູ້ນັ່ງຢູ່ຕາມພຣະພັກພຣະເຈົ້າບັນບັ້ນລັງຂອງຕົນ, ໄດ້ຊົບໜ້າລົງ
ແລະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ, ກ່າວວ່າ, “ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານພາບສຽງສຸດ,
ຜູ້ຊົງເປັນຢູ່ ແລະເຄີຍເປັນຢູ່ ແລະຈະສະເດັດມາ; ພວກຂ້ານ້ອຍຂໍຖວາຍຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະອົງ,
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາຮິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໄວ້ ແລະໄດ້ປົກຄອງ.
ແລະບັນດາປະຊາຊາດໂດຍໂກດເຄືອງ, ແລະພຣະພໍ່ໂຮດຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ມ້າເຖິງ,
ແລະເວລາຂອງຄົນຕາຍທຸກພວກເຂົາຈະຖືກພິພາກສາ,
ແລະພຣະອົງຈະປະທານບຳເໜັດແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄົນພວກຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະແກ່ພວກວິສຸດ,
ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ຢາກເກງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່;
ແລະຈະທຳລາຍພວກທີ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກ.” ພຣະນິຕິ 11:12-18.

ກະດູກແຫ້ງຂອງເອເຊກຽນຂຶ້ນໄປ “ສູ່ສະຫວັນໃນເມກໜຶ່ງ; ແລະສັດຕູຂອງພວກເຂົາ” ເຫັນ “ພວກເຂົາ” ໃນ
“ໂມງ” ທີ່ດິນຕືຂອງເນບູກາດເນັດຊາເລີມບັນເລງ, ແລະຍິ່ງໃສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີໄລເລີມຂັບຮ້ອງ,
ແລະອົດສະຣາເອນຜູ້ຫຼົງຖອຍເລີມເຕັ້ນລ່າ.
ອົດສະຣາເອນຜູ້ຫຼົງຖອຍກຳລັງເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ພະຍາກອນເທັດ, ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາແມ່ນພະຍານາກ
ແລະຍິ່ງໃສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີໄລແມ່ນສັດຮ້າຍ.
ການເຕັ້ນລ່ານັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງບາອານ
ແລະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງດົງສັກສິດ ໃນເລື່ອງຂອງເອລີຢາ.
ມັນຍັງໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍການເຕັ້ນຂອງຊາໂລເມ, ບຸດສາວຂອງເຮໂຣດອີາດ.
ບາອານແມ່ນເທບພະເຈົ້າຊາຍບອມ ແລະອາຊະທາໂຮດແມ່ນບັນດາຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງດົງສັກສິດ
ຊຶ່ງເປັນເທບພະເຈົ້າຍິງ. ຮ່ວມກັນແລ້ວ ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມກັນລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກ
(ຜູ້ຍິງ) ແລະລັດ (ຜູ້ຊາຍ). ຮ່ວມກັນແລ້ວ
ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ພະຍາກອນເທັດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ.
ຊາໂລເມຊື້ອກວ່າຜູ້ພະຍາກອນເທັດເປັນບຸດສາວຂອງໂຮມ,
ຊຶ່ງຮູບຈຳລອງຂອງນາງແມ່ນການປະສົມກັນລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກ ແລະລັດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ເຫດສະນັ້ນ ໃນເວລານັ້ນພວກຊາວຄານເດອາບາຄອນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກ່າວໂທດພວກຢິວ.
ພວກເຂົາກາບທູນແລະກ່າວແກ່ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາວ່າ, ຂ້າແຕ່ກະສັດ
ຂໍຊົງມີພະຊົນຍືນຍາວຕະຫຼອດໄປ. ຂ້າແຕ່ກະສັດ ພຣະອົງໄດ້ຊົງອອກພຣະບັນຊາວ່າ
ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍືນສຽງແກ, ປີ, ພິນ, ສັກບັດ, ພະສອນເຕຣີ, ແລະດັ່ນຊິເມີ, ທັງດິນຕີທຸກຊະນິດ,
ຈະຕ້ອງກັມລົງ ແລະນະມັດສະການຮູບທອງຄຳນັ້ນ; ແລະຜູ້ໃດບໍ່ກັມລົງ ແລະບໍ່ນະມັດສະການ
ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນທຳມະກາງເຕົາໄຟທີ່ລຽກໄໝ້ຢ່າງແຮງ. ມີຊາວຢິວບາຄອນ
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເຫຼືອກໍຈະການຂອງແຂວງບາບີໂລນ ຄືຊາດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ
ອາເບດເນໂກ; ຄົນເຫຼົ່ານີ້, ຂ້າແຕ່ກະສັດ, ບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈພຣະອົງເລີຍ. ພວກເຂົາບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະຂອງພຣະອົງ

ແລະບ່ອນມັດສະການຮູບທອງຄຳພີຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງຂຶ້ນ. ດານເອນ 3:8–12.

ໃນ “ຊົວໂມງ” ນັ້ນ, ສັດຕູຂອງ Shadrach, Meshach ແລະ Abednego ໄດ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາປະຕິເສດເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ກະສັດໃຫ້ດຳເນີນການພິພາກສາຕາມທຶກຳນົດໄວ້. ໃນ “ຊົວໂມງ” ນັ້ນ, ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງເປັນການສັນສະເຫຼີມສະຫຼອງທິເຂົ້າເຜີຍໜ້າກັບສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ (ແຜ່ນດິນໂຫວ), ຄວາມເດືອດດານ ແລະຄວາມພໍໃຈຂອງ Nebuchadnezzar ກໍຖືກສຳແດງອອກ.

ແລ້ວ ເນບູກາດເນດຊາ ໃນຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມພໍໃຈຂອງຕົນ ໄດ້ມີຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳ ຊາດຮັກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບດເນໂກ ມາ. ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄົນເຫຼົ່ານີ້ມາຍື່ນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງກະສັດ. ດານເອນ 3:13.

ການຂົ່ມເຫັງທຶກດຳເນີນຕໍ່ພະຍານສອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ (Shadrach, Meshach and Abednego) ນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດທຶກກຳນົດ, ຫຼັງຈາກທີ່ Revelation ບົດທີ 11 ລະບຸໄວ້—ພວກເຂົາຍື່ນຢູ່ເທິງຕົ້ນຂອງຕົນ.

ແລະພາຍຫຼັງສາມວັນກັບເຄັງ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຊີວິດຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ໃນເຂົ້າທັງສອງ, ແລະເຂົ້າທັງສອງກໍຍື່ນຢູ່ເທິງຕົ້ນຂອງຕົນ; ແລະຄວາມຍື່ນກໍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຕົກໃສ່ຜູ້ທີ່ເຫັນເຂົ້າທັງສອງ. ແລະເຂົ້າທັງສອງໄດ້ຍື່ນສຽງອັນດັງຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນມາທຶນ!” ແລະເຂົ້າທັງສອງໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນໃນເມືອງ; ແລະບັນດາສັດຕູຂອງເຂົ້າທັງສອງກໍໄດ້ເຫັນເຂົ້າ. ພຣະນິມົດ 11:11, 12.

ໂດຍປະຕິເສດທຶກກຳນົດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຍື່ນຢູ່ເທິງຕົ້ນຂອງຕົນ ດັ່ງກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງຂອງເອເຊກຽນ. ພວກເຂົາຍື່ນຢູ່ເມື່ອພວກເຂົາຮັບ ແລະຈາກນັ້ນປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາ ຊຶ່ງຄັດຄ້ານການກໍ່ຕັ້ງສະຫະພັນລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ແລະເຕືອນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທຶກມາເຖິງໃນບໍ່ລຳ, ແລະຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າການພິພາກສາຕອບແທນຂອງພຣະເຈົ້າກໍາລັງຈະຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດໂດຍອົດສະລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມ. ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ “ຄວາມລັບ” ທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານເອນໃນບົດທີສອງ, ແລະເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ໃນ “ຄວາມຈິງ” ນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດ ແລະຈະບໍ່ຖືກສັນຄອນໂດຍແຜ່ນດິນໂຫວທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ.

“ວຽກງານໃນ Battle Creek ກໍເປັນໄປຕາມແບບຢ່າງດຽວກັນ. ບັນດາຜູ້ນຳໃນສະຖານພະຍາບານໄດ້ປະປົນຕົນເຂົ້າກັບຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ຍອມຮັບໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຶກສາຂອງຕົນບໍ່ຫຼາຍກ່ວາອ້ຍ, ແຕ່ນັ້ນກໍເປັນດຸດດັງການໄປເຮັດວຽກໂດຍຫຼັບຕາຢູ່. ພວກເຂົາຂາດການຢັ້ງຮູ້ເພາະພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າ ສິ່ງໃດຈະປະທະເຂົ້າມາເທິງພວກເຮົາໃນເວລາໃດກໍຕາມ. ມີວິນຍານແຫ່ງຄວາມສົນຫວັງ, ແຫ່ງສົງຄາມ ແລະການນອງເລືອດ, ແລະວິນຍານນັ້ນຈະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງເວລາ. ທັນທີທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາໄວ້ໃນໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ—ມັນບໍ່ແມ່ນຕາປະທັບ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍໃດໆທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້, ແຕ່ເປັນການຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ທັງທາງສະຕິບັນຍາ ແລະທາງວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ອາດຖືກເຮັດໃຫ້ຫວັ່ນໂຫວໄດ້—ທັນທີທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາ ແລະຕຽມພ້ອມສຳລັບການສັນສະເຫຼີມ, ມັນຈະມາເຖິງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ. ບັນດາການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າບັດນີ້ກຳລັງຢູ່ເໜືອແຜ່ນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳເຕືອນແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດກຳລັງຈະມາ.” Manuscript Releases, volume 10, 252.

ການປະທັບຕາເປັນຕົວແທນເຄື່ອງໝາຍອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງໃນເບື້ອງຕົ້ນມະນຸດບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້, ແຕ່ຕໍ່ຈາກນັ້ນທຸກຄົນຈະເຫັນ. ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຍອມຮັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ, ອັນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ຄວາມລັບ" ທີ່ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ດ່ານເືອນໃນບົດທຶສອງ, ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບ "ຄວາມລັບ" ຂອງຮູບສັດຮ້າຍ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ, ຊຶ່ງນຳການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າມາ, ຊຶ່ງຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດຜ່ານອິສລາມ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ "ຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມສົນຫວັງ, ແຫ່ງສັງຄາມ ແລະການນອງເລືອດ" ກຳລັງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ. ເວລານັ້ນແມ່ນບັດນີ້. ມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອຜູ້ນຳຂອງອັດເວນຕິສົມບູລີສາມາດເຫັນໄດ້ເນື່ອງຈາກຄວາມຕາບອດແຫ່ງລາວດີກເກຍ. ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການປະທັບຕາ ອັນຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນໃນສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ, ຕາປະທັບຖືກປະທັບລົງເທິງໜ້າຜາກຂອງພົມມະຈາຣິທິສະຫຼາດ, ແຕ່ຍັງບໍ່ປາກົດໃຫ້ເຫັນ. ຊາດຮັກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນຜ່ານບົດສົນທະນາຂອງພວກເຂົາກັບເນບູກາດເນດຊາ.

ເນບູກາດເນດຊາໄດ້ກ່າວແລະຕອບພວກເຂົາວ່າ, "ໂອ ຊາດຮັກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບດເນໂກ, ເປັນຄວາມຈິງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮັບໃຊ້ພະຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ນະມັດສະການຮູບຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ? ບັດນີ້ ຖ້າພວກເຈົ້າພ້ອມ ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍື່ນສຽງແກ, ຊຸ່່ມ, ພົນ, ຊັກບັດ, ພົນສາລະເຕຣີ, ແລະ ດັນຊີເມີ, ພ້ອມທັງດົນຕີທຸກຊະນິດ, ແລ້ວກໍລົ້ມລົງແລະນະມັດສະການຮູບທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້ ກໍຕ້ອງ ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ນະມັດສະການ ໃນໂມງນັ້ນເອງ ພວກເຈົ້າຈະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນທ່າມກາງເຕົາໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢ່າງແຮງ; ແລະພະອົງໃດຈະຊ່ວຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້?" ຊາດຮັກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບດເນໂກ ໄດ້ຕອບແລະກ່າວຕໍ່ກະສັດວ່າ, "ໂອ ເນບູກາດເນດຊາ, ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຂົາອ້ອມບໍ່ຈຳເປັນຈະຕອບທ່ານ. ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ ພະຂອງພວກເຂົາອ້ອມຜູ້ທີ່ພວກເຂົາອ້ອມຮັບໃຊ້ ຊຶ່ງສາມາດຊ່ວຍພວກເຂົາອ້ອມໃຫ້ພົ້ນຈາກເຕົາໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢ່າງແຮງນັ້ນໄດ້, ແລະພະອົງຈະຊ່ວຍພວກເຂົາອ້ອມໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງທ່ານ, ໂອ ກະສັດ. ແຕ່ຖ້າບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ທ່ານຊາບເຖິງ, ໂອ ກະສັດ, ວ່າພວກເຂົາອ້ອມຈະບໍ່ຮັບໃຊ້ພະຂອງທ່ານ ຫຼືນະມັດສະການຮູບຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ." ດານເືອນ 3:14-18.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຜູ້ມີຄຸນຄ່າທັງສາມຈະສະແດງຕາພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້. ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການນັ່ນຢູ່ພາຍໃນເສຍກ່ອນ ຊຶ່ງບໍ່ອາດເຫັນໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະມີສ່ວນໃນການສະແດງຕາພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນເວລາທີ່ມັນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເຫັນ.

ແລ້ວເນບູກາດເນດຊາກໍຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ ແລະໃບໜ້າຂອງພະອົງກໍປ່ຽນໄປຕໍ່ສັດຮັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ; ເພາະສະນັ້ນພະອົງຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ເຜົ່າເຕົາໄຟໃຫ້ຮ້ອນກວ່າປົກກະຕິເຈັດເທົ່າ. ແລະພະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງແກ່ບັນດາທະຫານຜູ້ເຂົ້າແຂງທີ່ຊຸດໃນກອງທັບຂອງພະອົງ ໃຫ້ມັດສັດຮັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ ແລະໂຍນພວກເຂົາລົງໃນເຕົາໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢ່າງຮຸນແຮງ. ແລ້ວຄົນເຫຼົ່ານັ້ນກໍຖືກມັດໄວ້ ທັງເສື້ອຄຸມ, ກາງເກງ, ໝວກ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງອື່ນໆຂອງພວກເຂົາ ແລ້ວຖືກໂຍນລົງໄປໃນກາງເຕົາໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢ່າງຮຸນແຮງ. ເພາະສະນັ້ນ ເນື່ອງຈາກພຣະບັນຊາຂອງກະສັດເຮັດຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະເຕົາໄຟຮ້ອນຢ່າງຍິ່ງ ແປວ່າພະຈິງຂ້າຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ນຳສັດຮັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກຂຶ້ນໄປ. ແລະຊາຍສາມຄົນນີ້ຄື ສັດຮັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ ກໍລົ້ມລົງທັງທີ່ຖືກມັດຢູ່ໃນກາງເຕົາໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢ່າງຮຸນແຮງ. ແລ້ວເນບູກາດເນດຊາກະສັດກໍປະຫລາດໃຈ ແລະລຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຮືບຮ້ອນ ແລະຕັດຟັກກັບບັນດາທິປະໄຕຂອງພະອົງວ່າ, "ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໂຍນຊາຍສາມຄົນທີ່ຖືກມັດລົງໃນກາງເຕົາໄຟດອກຫລໍ່?" ພວກເຂົາທຸກຄົນຕອບກະສັດວ່າ, "ແທ້ແລ້ວ ຂ້າແຕ່ກະສັດ." ພະອົງຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ເຮົາເຫັນຊາຍສີຄົນບໍ່ຖືກມັດ ກຳລັງຢ່າງຢູ່ໃນກາງເຕົາໄຟ ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີອັນຕະລາຍແມ່ນແຕ່ນ້ອຍ;

ແລະຮູບລັກຂອງຄົນທີ່ສຶກສາຄຳພີພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ." ດານເອນ 3:19-25.

ພະຍານສອງຄົນ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Shadrach, Meshach ແລະ Abednego, ຈາກນັ້ນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸກໆໝາຍ, ແລະຕໍ່ມາຕາປະທັບນັ້ນຈະຖືກເຫັນ.

"ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແມ່ນເພື່ອຊົງໃຫ້ໂລກສຳນຶກເຖິງບາບ, ເຖິງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ເຖິງການພິພາກສາ.

ໂລກຈະຮັບຄຳເຕືອນໄດ້ກັບຕົວເມື່ອເຫັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວາມຈິງໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍຄວາມຈິງນັ້ນ, ດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການອັນສູງສົ່ງແລະບໍລິສຸດ, ສະແດງໃຫ້ປະຈັກໃນຄວາມໝາຍອັນສູງສົ່ງ ເຖິງເສັ້ນແຫ່ງການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢຽບຍຳພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃຕ້ຕົນຂອງຕົນ. ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍພຣະວິນຍານ ຊັບອກໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາວັນພັກຜ່ອນອັນປອມ. ເມື່ອການທົດສອບມາເຖິງ, ຈະຖືກສຳແດງຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນແມ່ນຫຍັງ. ມັນຄືການຖືວັນອາທິດ. ຜູ້ທີ່ພາຍຫຼັງຈາກໄດ້ຍືນຄວາມຈິງແລ້ວ ຍັງຄົງຖືວ່າວັນນີ້ເປັນວັນບໍລິສຸດ ກໍຍ່ອມແບກຮັບເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງຂອງມະນຸດແຫ່ງບາບ ຜູ້ທີ່ຄິດຈະປ່ຽນແປງກາລະ ແລະ ພຣະບັນຍັດ. Bible Training School, December 1, 1903."

ໃນເວລາແຫ່ງກິດໝາຍວັນອາທິດ ສະຫະລັດອາເມລິກາຈະຫັນໄປຫາສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸວຽກງານຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງນາງ. ນາງຈະຫຼອກລວງໂລກດ້ວຍການອັດສະຈັນທຶນາງກະທຳ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍການພ້ອມຂອງຊາໂລເມ. ໃນຂະນະທີ່ນາງກຳລັງພ້ອມແຫ່ງການຫຼອກລວງນັ້ນ ຍິ່ງໃສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີເຣຈະຮ້ອງເພງຂອງນາງ ແລະວົງດົນຕີຂອງເນບູກາດເນັດຊາຈະບັນເລງດົນຕີ. ສະຫະລັດອາເມລິກາຈະເປັນຜູ້ນຳໃນການບັງຄັບໂລກໃຫ້ຍອມຮັບບົດເພງນັ້ນ ແລະກໍມີລົງນະມັດສະການຕໍ່ຮູບຈຳລອງນັ້ນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນສັດຮ້າຍອີກຕົວໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະມັນມີເຂົ້າສອງເຂົ້າຄ້າຍລູກແກະ, ແລະມັນເວົ້າດັ່ງພະຍານາກ.
ແລະມັນໃຊ້ອຳນາດທັງໝົດຂອງສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດຕໍ່ໜ້າມັນ, ແລະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນນະມັດສະການສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດ,
ຜູ້ຊົງບາດແຜອັນເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ດີ. ແລະມັນເຮັດການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ຈົນກະທັ້ງມັນເຮັດໃຫ້ໄຟຕົກລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໜ້າມະນຸດທັງຫຼາຍ,
ແລະລ້ວງບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໂດຍທາງໝາຍສຳຄັນອັນອັດສະຈັນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຊຶ່ງມັນໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ເຮັດຕໍ່ໜ້າສັດຮ້າຍ;
ໂດຍກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ສ້າງຮູບເຄົາລົບແກ່ສັດຮ້າຍ,
ຜູ້ຊົງມີບາດແຜຈາກດາບ ແລະຍັງມີຊີວິດຢູ່.
ແລະມັນໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ປະທານລົມຫາຍໃຈແກ່ຮູບເຄົາລົບຂອງສັດຮ້າຍ,
ເພື່ອໃຫ້ຮູບເຄົາລົບຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນທັງເວົ້າໄດ້
ແລະເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ບິນນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບຂອງສັດຮ້າຍຕ້ອງຖືກຂ້າ. ແລະມັນເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນ,
ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່, ຄົນຮັ່ງມີແລະຄົນຍາກຈົນ, ຄົນເສລີແລະຂ້າທາດ, ຮັບເຄື່ອງໝາຍໄວ້ທີ່ມີຂໍ້ວາ
ຫຼີກຫຼ່າງຜາກຂອງພວກເຂົາ; ແລະເພື່ອວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດຊື້ຫຼືຂາຍໄດ້, ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ,
ຫຼືຊື່ຂອງສັດຮ້າຍ, ຫຼືເລກຈຳນວນຂອງຊື່ຂອງມັນ. ນີ້ແມ່ນເຫຼົ່າຄຳບັນຍາ.
ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຄຳນວນເລກຈຳນວນຂອງສັດຮ້າຍ:
ເພາະວ່າມັນເປັນເລກຈຳນວນຂອງມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງ; ແລະເລກຈຳນວນຂອງມັນແມ່ນ ຫົກຮ້ອຍຫົກສິບຫົກ.
ພຣະນິມິດ 13:11-18.

ເອຍົບໃນວັນສຸດທ້າຍເປັນຕົວແທນຂອງໂລກ (ຊົງໃນເວລານັ້ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ), ແຕ່ມີ“ວິບັດ” ໜຶ່ງ (ເປັນສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມ) ທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໄວ້ຕໍ່ບັນດາຜູ້ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ) ທີ່ຫັນໄປພົງພາເອຍົບເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ເມື່ອຜູ້ຊ່ວຍທ່າທັງສາມຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ ແລະ ກາຍເປັນທຸງໝາຍແກໂລກ, ເຕົາໄຟນັ້ນບໍ່ແມ່ນເຕົາໄຟຂອງເນບູກາດເນັດຊາຢ່າງແທ້ຈິງ.

ວິບັດແກ່ພວກທົ່ວໄປຍັງອະຍຸພົບເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ; ແລະອາໄສມ້າ, ແລະໄວ້ວາງໃຈໃນລົດຮົບ, ເພາະມັນມີຫຼາຍ; ແລະໃນຟົນມ້າ, ເພາະພວກເຂົາເຂົ້າແຂງຫຼາຍ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫວຽດໄປຫາອົງບໍລິສຸດແຫ່ງອິສະຣາເອນ, ແລະບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຢໂຮວາ! ແຕ່ພຣະອົງກໍຊົງມີພຣະບັນຍາດ້ວຍ, ແລະຈະນຳຄວາມພິບັດມາ, ແລະຈະບໍ່ຖອນຄຳຂອງພຣະອົງຄືນ: ແຕ່ຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ່ຮົນຂອງພວກກະທຳຊົດ, ແລະຕໍ່ກັນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພວກທີ່ກະທຳຄວາມອະທຳ. ບັດນີ້ຊາວອະຍຸພົບເປັນພຽງມະນຸດ, ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ; ແລະມ້າຂອງພວກເຂົາເປັນເນື້ອໜັງ, ບໍ່ແມ່ນວິນຍານ. ເມື່ອພຣະເຢໂຮວາຈະຊຸມພຣະທັດຂອງພຣະອົງອອກ, ທັງຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອກໍຈະສະດຸດລົມ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອກໍຈະລົ້ມລົງ, ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຈະພົນາດຮ່ວມກັນ. ເພາະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານອ້ອມດັ່ງນີ້ວ່າ, ດັ່ງສິ່ງ ແລະສິ່ງໜຸ່ມຄຳລາມເໝືອດເຫຼືອຂອງມັນ, ເມື່ອຜູ້ຊົງຮຸ່ງແກະຈຳນວນຫຼາຍຖືກເອີ້ນອອກມາຕໍ່ຕ້ານມັນ, ມັນກໍບໍ່ຢ້ານສຽງຂອງພວກເຂົາ, ຫຼືອ່ອມຕົນລົງເພາະສຽງອີກກະທຳຂອງພວກເຂົາ: ພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາກໍຈະສະເດັດລົງມາເພື່ອຮັບສູ່ເພື່ອເຊົາຊື່ອນ, ແລະເພື່ອເນີນຂອງມັນສັນນັ້ນ. ດັ່ງນັກທົບິນຢູ່, ພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາກໍຈະປົກປ້ອງເຢຣູຊາເລັມ; ຊົງປົກປ້ອງແລ້ວພຣະອົງຈະຊ່ວຍກັນ; ແລະຊົງຜ່ານຂ້າມໄປພຣະອົງຈະສະຫງວນຮັກສາມັນ. ຈົ່ງຫັນກັບມາຫາພຣະອົງ, ຈາກຜູ້ທີ່ບັນດາບຸດຂອງອິສະຣາເອນໄດ້ກະບົດຢ່າງເລິກຊຶ້ງ. ເພາະໃນວັນນັ້ນທຸກຄົນຈະຖືກຮູບເຄົາລົບເງິນຂອງຕົນ, ແລະຮູບເຄົາລົບຄຳຂອງຕົນ, ຊົງມີຂອງພວກທ່ານເອງໄດ້ເຮັດໄວ້ເປັນບາບແກ່ພວກທ່ານ. ແລ້ວຊາວອັດຊິເຣຍຈະລົ້ມລົງດ້ວຍດາບ, ບໍ່ແມ່ນຂອງວິລະບຸລຸດ; ແລະດາບ, ບໍ່ແມ່ນຂອງຄົນສາມັນ, ຈະກົນກົນເຂົ້າ: ແຕ່ເຂົາຈະໜີຈາກດາບ, ແລະບັນດາຊາຍໜຸ່ມຂອງເຂົາຈະຖືກກະທຳໃຫ້ພ່າຍແພ້. ແລະເຂົາຈະຂ້າມໄປຍັງທີ່ກຳບັງອັນແຂງແຮງຂອງເຂົາເພາະຄວາມຢ້ານກົວ, ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາຈະຕົກໃຈຢ້ານເພາະທຸງສັນຍານ, ພຣະເຢໂຮວາຜູ້ຊົງໄຟຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນຊື່ອນ, ແລະເຕົາໄຟຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນ. ເອຊາຢາ 31:1–9.

ເຢຣູຊາເລັມແມ່ນເຕົາໄຟທີ່ໂລກຈະຫັນມາເບິ່ງ, ແລະພວກເຂົາຈະເຫັນຊາຍສີຄົນກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນນັ້ນ.

ແລ້ວ ເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ບາກເຕົາໄຟທີ່ລຸກໂຊນ ແລະ ໄດ້ກ່າວຂຶ້ນວ່າ, ຊາດຮັກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບດເນໂກ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ຈົ່ງອອກມາ ແລະ ຈົ່ງເຂົ້າມານີ້. ແລ້ວ ຊາດຮັກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບດເນໂກ ກໍໄດ້ອອກມາຈາກກາງໄຟ. ແລະ ບັນດາເຈົ້ານາຍ, ຜູ້ປົກຄອງ, ນາຍທະຫານ, ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງກະສັດ, ເມື່ອໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນແລ້ວ, ກໍໄດ້ເຫັນຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຊົງໄຟບໍ່ມີອຳນາດເໝືອດຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເລີຍ; ແມ່ນແຕ່ເສັ້ນຜົມສັກເສັ້ນໜຶ່ງໃນຫົວຂອງເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖືກໄຫວ້ເກີມ, ເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ປ່ຽນໄປ, ແລະ ກົນໄຟກໍບໍ່ໄດ້ຕັດຢູ່ຕົວເຂົາ. ແລ້ວ ເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂໍຖວາຍພຣະພອນແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຊາດຮັກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບດເນໂກ, ຜູ້ຊົງໄດ້ສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງມາ ແລະ ຊ່ອຍກູ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ປ່ຽນແປງພຣະບັນຊາຂອງກະສັດ, ແລະ ໄດ້ຍອມມອບຮ່າງກາຍຂອງຕົນ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ຮັບໃຊ້ຫຼື ນະມັດສະການພຣະໃດໆ ນອກຈາກພຣະເຈົ້າຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ. ດານເຢອນ 3:26–28.

ແລ້ວເນບູກາດເນັດຊາກໍໄດ້ອອກພຣະລາຊະໂອງການອີກສະບັບໜຶ່ງ. ພຣະລາຊະໂອງການນັ້ນເປັນສັນຍາລັກແທນພຣະລາຊະໂອງການສຸດທ້າຍໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ພຣະອົງອອກກົດໝາຍປະຫານຊີວິດ

ຊົງໃນຄວາມພະຍາຍາມອັນອ່ອນແອຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຍົກຍ້ອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນນັ້ນ
ແທ້ຈິງແລ້ວກໍ່ເປັນສັນຍາລັກທາງຄຳພະຍາກອນຂອງກົດໝາຍປະຫານຊີວິດໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງໂລກ.

ເນບູກາດເນັດຊາ ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງກະສັດອົງໜຶ່ງໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງໂລກ

ເປັນສັນຍາລັກຂອງກະສັດສົບອົງຂອງມັງກອນ ຜູ້ທີ່ກະທຳການຜິດປະເພນີກັບຍິງໂສເພນີແຫ່ງໂຮມ.

ພຣະລາຊະໂອງການຖັດໄປໃນສະຖານະການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຄືກົດໝາຍປະຫານຊີວິດ,

ແລະເຖິງແມ່ນວ່າເນບູກາດເນັດຊາກຳລັງອອກຄຳປະກາດສຳລັບເວລາຂອງຕົນ ແທ້ຈິງແລ້ວລາວກໍ່ກຳລັງເປັນຕົວ
ແທນຂອງພຣະລາຊະໂອງການສູດທ້າຍຂອງສະຫະພັນສາມປະການໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ພຣະລາຊະໂອງການນັ້ນຄືກົດໝາຍປະຫານຊີວິດ

ຊົງຖືກນຳໃຊ້ໃຫມ່ຜົນບັງຄັບຫຼັງຈາກເວລາແຫ່ງການທົດລອງສົ້ນສຸດລົງ

ແຕ່ບໍ່ເຄີຍຖືກນຳໄປປະຕິບັດຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງອອກພຣະລາຊະກຳນົດວ່າ ທຸກຊົນເຜົ່າ ທຸກປະຊາຊາດ ແລະທຸກພາສາ
ທີ່ກຳລັງສົງໃດຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຊາດຮາກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ ຈະຕ້ອງຖືກຟັນເປັນທ່ອນໆ
ແລະເຮືອນຂອງເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນກອງຂີ້ສັດ; ເພາະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອັນໃດທີ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໄດ້ຢ່າງນີ້.
ແລ້ວກະສັດກໍ່ໄດ້ຊົງຍົກຍ້ອງຊາດຮາກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ
ໃຫ້ມັດຕາແຫ່ງສູງຂຶ້ນໃນແຂວງບາບີໂລນ. ດານເືອນ 3:29, 30.

ບັດນີ້ພວກເຮົາໄດ້ບັນທຶກເນື້ອຫາຈາກສາມບົດທຳອິດຂອງພຣະທຳດານເືອນໄວ້ຢ່າງພຽງພໍແລ້ວ
ເພື່ອເລີ່ມການພິຈາລະນາບົດທີສີ່ແລະບົດທີຫ້າ ຊຶ່ງຍິ່ງພາຍໃຕ້ຫຼັກການຄຳພະຍາກອນຂອງ "ເວັນຕາມເສັ້ນ ແລະ
ຂະຫຍາຍຄວາມ". ດານເືອນບົດທີສີ່ຊຶ່ງເປັນຍັງບົດ 1798 ແລະການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະດານເືອນບົດທີຫ້າຊຶ່ງເປັນຍັງກົດວັນອາທິດ ແລະຈຸດສົ້ນສຸດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ
ເມື່ອມັນເວົ້າດຸດລົງມັງກອນ. ທັງສອງບົດນີ້ຈະຕ້ອງນຳມາປະກອບເຂົ້າກັນ "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ" ກັບສາມບົດທຳອິດ
ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເທິງໂຄງສ້າງຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນສາມອົງ. ເນື່ອງຈາກຂໍ້ເທັດຈິງນີ້
ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະນິຍາມຫຼັກການຂອງ "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ" ຢ່າງລະມັດລະວັງເສຍກ່ອນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ເບນຊັດຊາໄດ້ຮັບໂອກາດຫຼາຍຄັ້ງສຳລັບການຮູ້ແລະປະຕິບັດນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ.
ລາວໄດ້ເຫັນປູ່ຂອງລາວ ເນບູກາດເນັດຊາ ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສັງຄົມຂອງມະນຸດ.
ລາວໄດ້ເຫັນສະຕິບັນຍາທິກະສັດຜູ້ຈອງຫອງນັ້ນເຄີຍອວດອ້າງ
ຖືກເອົາໄປໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງໄດ້ປະທານມັນໃຫ້. ລາວໄດ້ເຫັນກະສັດຖືກຂັບອອກຈາກອານາຈັກຂອງຕົນ
ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄູ່ສະຫາຍຂອງສັດໃນທົ່ງນາ.
ແຕ່ຄວາມຮັກໃນການມ່ວນຊື່ນແລະການຍົກຍ້ອງຕົນເອງຂອງເບນຊັດຊາ
ໄດ້ລົບລ້າງບົດຮຽນທີ່ລາວບໍ່ຄວນຫຼົງລົມເລີຍ; ແລະລາວໄດ້ກະທຳບາບທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບບາບເຫຼົ່ານັ້ນ
ທີ່ໄດ້ນຳການພິພາກສາອັນໂດດເດັ່ນມາເຖິງເນບູກາດເນັດຊາ.
ລາວໄດ້ໃຊ້ໂອກາດທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ລາວດ້ວຍພຣະຄຸນຢ່າງສູນເປົ່າ
ໂດຍລະເລີຍທີ່ຈະໃຊ້ໂອກາດທີ່ຍິ່ງໃນກຳມະຂອງຕົນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ. 'ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດສິ່ງໃດ
ເພື່ອຈະຮອດຄວາມລອດ?' ເປັນຄຳຖາມທີ່ກະສັດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ແຕ່ໂງ່ເຂົ້າຜ່ານພົ້ນໄປຢ່າງບໍ່ໃສໃຈ." Bible
Echo, April 25, 1898.